

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 2431 / C4 / 2844 / 2908 / 2909

Data: 19.08.2025

I. Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 51142/28.07.2025 (dosarul nr. 2844/2025), depusă de SRL, cu sediul în str. V.G. Paleologul nr. 2, bloc 52B, scara 1, apartament 10, ..., județul, CUI, număr de înregistrare în registrul comerțului, reprezentată legal de domnul - administrator și convențional de Societatea Civilă de Avocați „.....”, cu sediu în str. Dr. Constantin Caracaș nr. 16, etaj 2, apartament 2, sectorul 1, ..., unde vor fi comunicate actele de procedură, privind procedura de licitație deschisă pentru atribuirea contractului de servicii de delegare a gestiunii serviciilor publice de transport persoane în aria teritorială de competență a județului, lotul 3, cod CPV 60112000-6, cu data-limită de depunere a ofertelor 30.09.2024, anunț de participare nr./23.08.2024, organizată de Județul, prin, cu sediul în str. Olteț nr. 4, ..., județul, în calitate de entitate contractantă, contestatoarea a solicitat, în esență, anularea desemnării câștigătoare a ofertei asocierii SRL - - SRL la lotul 3 și obligarea entității la reevaluarea ei, precum și la plata cheltuielilor aferente contestației.

II. La 13.08.2025, ...SRL, cu sediul în bd. Nicolae Bălcescu, bloc S5, scara A, etaj 2, apartament 6, Pitești, județul Argeș, CUI, număr de înregistrare în registrul comerțului, reprezentată de - administrator, a înaintat cererea de intervenție voluntară „în interesul propriu” înregistrată la Consiliu cu nr. 56313/14.08.2025, prin care solicită respingerea contestației SRL, ca nefundată.

III. Prin contestația înregistrată la Consiliu cu nr. 51996/30.07.2025 (dosarul nr. 2908/2025), depusă de, cu sediul în satul Piscu Vechi, comuna Piscu Vechi, județul, CUI, număr de înregistrare în registrul comerțului, reprezentată de, privind aceeași procedură de licitație deschisă organizată de Județul, prin, lotul 15, contestatoarea a solicitat

excluderea asocierii SRL - - SRL la lotul 15 și obligarea entității la reevaluarea ofertelor.

IV. Prin contestația înregistrată la Consiliu cu nr. 51999/30.07.2025 (dosarul nr. 2909/2025), depusă de SRL, cu sediul în aleea Mozaicului nr. 6, bloc B9, scara B, apartament 71, sectorul 2, ..., CUI, număr de înregistrare în registrul comerțului, reprezentată de domnul, privind aceeași procedură de licitație deschisă organizată de Județul, prin, lotul 1, contestatoarea a solicitat anularea desemnării câștigătoare a ofertei SRL și obligarea entității la evaluarea corectă a ofertelor pentru lotul 1.

Pentru soluționarea unitară a contestațiilor, având în vedere că au fost formulate în cadrul aceleiași proceduri de atribuire, și pentru motive care țin de economie procedurală, Consiliul procedează la conexarea lor, în conformitate cu dispozițiile art. 17 alin. (2) din Legea nr. 101/2016. Contestațiile și cererea de intervenție vor fi soluționate împreună, având în vedere dispozițiile art. 67 alin. (1) și art. 123 alin. (1) C. proc. civ.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR, asupra cauzelor de față, constată următoarele:

V. Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația ce formează obiectul dosarului nr. 2844/2025, prin care ofertantul SRL reclamă decizia entității contractante Județul, prin, de a declara câștigătoare oferta asocierii SRL - - SRL, la lotul 3 al procedurii de atribuire menționată în partea introductivă, învederând în motivare că respectiva ofertă ar fi trebuit respinsă, întrucât există un certificat constatat negativ pentru SRL, nu au fost depuse în termen angajamentele pentru vehiculele în leasing și nici contracte complete, nu îndeplinește condițiile privind numărul și exclusivitatea șoferilor, precum și pentru deficiențe în propunerea financiară (cost carburant nejustificat, omisiuni, calcule eronate și neconcordanțe la polițele de răspundere civilă auto). Motivarea integrală a contestației se regăsește în fișierul „[...../02213] 1 Contestatie lot 3.pdf. p7s”, postat de entitate în SEAP la 28.07.2025, în cadrul documentelor asociate anunțului de participare nr. / 23.08.2024. Reproducerea în cuprinsul deciziei a ansamblului motivării nu se justifică, din moment ce întreaga contestație poate fi vizualizată liber și gratuit în SEAP de către orice persoană interesată. Sintetizarea de mai sus a celor 34 de pagini ale contestației nu prejudiciază nici părțile și nici terții, din moment ce oricine are la dispoziție spre vizualizare și descărcare, prin intermediul SEAP, întreaga contestație. Dimpotrivă, reproducerea unui volum foarte mare de argumente, întinse pe zeci de pagini, ar încărca excesiv și,

astfel, îngreuna parcurgerea prezentei decizii. Desigur, motivarea completă va fi avută în vedere de membrii completului la adoptarea soluției. Aceste considerente își mențin valabilitatea și față de restul contestațiilor conexe.

VI. În punctul său de vedere nr. 15089/04.08.2025 asupra contestației, înregistrat la Consiliu cu nr. 52905/04.08.2025, entitatea contractantă susține în apărare că a evaluat în mod corect oferta asocierii câștigătoare și că nu se impune respingerea acesteia, întrucât documentul constatator negativ este contestat în instanță, nu a fost cerută distribuția șoferilor pe loturi, iar asumarea tarifului ofertat este obligația ofertantului. Punctul de vedere se regăsește disponibil în fișierul „[...../02217] Punct de vedere Lot 3.pdf. p7s”, postat de entitate în SEAP la 05.08.2025, în cadrul documentelor asociate anunțului de participare.

VII. Prin cererea de intervenție înregistrată la Consiliu cu nr. 56313/14.08.2025, ...SRL solicită respingerea contestației SRL, menținerea deciziei de declarare a ofertei asocierii sale ca fiind câștigătoare și semnarea contractului, arătând că documentul constatator nu este imputabil societății, nu implică daune și nu conduce automat la excludere, completarea declarațiilor proprietarilor autovehiculelor a fost legală și fără avantaj incorect, personalul respectă cerințele, iar prețul este justificat și calculat corect, criticile contestatoarei fiind neîntemeiate și având scopul de a prelungi procedura. Motivarea integrală a cererii de intervenție se regăsește în fișierul „[...../02219] Cerere de interventie lot 3. pdf.p7s”, postat de entitate în SEAP la 14.08.2025, în cadrul documentelor asociate anunțului de participare.

VIII. În replică la cererea de intervenție a SRL, la 14.08.2025, contestatoarea SRL a transmis notele scrise înregistrate la Consiliu cu nr. 56684/18.08.2025, invocând tardivitatea cererii de intervenție. Totodată, dezvoltă motivele de respingere expuse în contestație. Notele scrise au fost postate de entitate în SEAP, la 18.08.2025, în fișierul „[...../02220] Note scrise dosar nr.2844- lot 3 ofertant SC SRL.pdf.p7s”, în cadrul documentelor asociate anunțului de participare.

IX. În dosarul nr. 2908/2025, Consiliul a fost sesizat cu soluționarea contestației împotriva atribuirii contractului pentru lotul 15 către asocieria SRL - - SRL. Observând că respectiva contestație nu este însoțită de dovada constituirii cauțiunii, prin adresa nr. 54111/2908-C4/06.08.2025, transmisă la, indicată în contestație, Consiliul a pus în vedere că, în temeiul art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, îi revenea obligația de a constitui, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului (30.07.2025), cauțiunea stabilită de respectivele prevederi, sub sancțiunea respingerii contestației. În condițiile în care nu

a fost recepționată dovada constituirii cauțiunii impuse de lege, Consiliul a solicitat să îi fie transmisă, până la finalul zilei următoare primirii adresei, dovada constituirii cauțiunii (recipisa) și a expedierii ei către Consiliu în interiorul celor cinci zile stabilite de lege.

Până la această dată, societatea nu a prezentat niciun răspuns și nici nu a transmis cauțiunea pretinsă de lege, Consiliul constatând formularea contestației fără a fi constituită și depusă cauțiunea. În finalul adresei sale, Consiliul a pus în vedere să îi fie transmisă recipisa, pentru celeritate, la e-mail office@cnscl.ro, ceea ce nu s-a întâmplat.

Conform art. 61 ind. 1 din Legea nr. 101/2016:

Art. 61 ind. 1. - (1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 **sub sancțiunea respingerii acesteia**, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de **maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului**, o cauțiune stabilită după cum urmează:

a) 2% din valoarea estimată a contractului, în cazul în care aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 35.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. a), respectiv nu mai mult de 88.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. b);

b) 2% din valoarea estimată a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 220.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. a), respectiv nu mai mult de 2.000.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. b).

Consiliul constată formularea contestației fără a fi constituită și depusă cauțiunea, care nu a fost depusă nici ulterior, deși contestatoarea era ținută să facă dovada constituirii cauțiunii impuse de textele precitate ale Legii nr. 101/2016.

Față de normele redate, în vigoare și prezumate absolut a fi cunoscute de către, aceasta era debitoarea obligației legale de a constitui, *din oficiu*, până la data de 04.08.2025, o cauțiune în cuantum de 2% din valoarea estimată a contractului pentru lotul 15, obligație pe care nu a respectat-o, nefiind înaintată Consiliului nicio dovadă în acest sens, în termenul acordat de lege. În absența vreunui răspuns la solicitarea Consiliului, se prezumă că neconstituirea cauțiunii ține în mod exclusiv de culpa nescuzabilă a contestatorului.

Această optică este întâlnită frecvent nu doar în jurisprudența Consiliului, ci și a instanțelor judecătorești de control, dovadă fiind, spre pildă:

- decizia nr. 1044/R-Cont din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal:

Analizând plângerea prin prisma susținerilor părților, a înscrisurilor depuse la dosar și a dispozițiilor legale aplicabile, Curtea apreciază că este nefondată. [...]

Petenta a formulat contestație împotriva comunicării autorității contractante, contestație care a fost respinsă ca inadmisibilă de către Consiliu, prin decizia 1705/[...] din 22.09.2020,

pentru neconstituirea cauțiunii prevăzute de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 în termenul prevăzut de aceleași dispoziții legale.

Petenta susține nelegalitatea acestei decizii prin faptul că a achitat cauțiunea în termenul de 3 zile acordat de Consiliu [...], înainte de soluționarea contestației, iar, pe de altă parte, consideră că plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației.

Se observă că, relativ la situația de fapt, contrar susținerilor petentei, prin adresa nr. [...]/16.09.2020, Consiliul nu i-a solicitat să constituie cauțiunea în termen de 3 zile de la primirea adresei, ci să facă dovada constituirii cauțiunii în cuantumul și termenele prevăzute de lege, informând-o, totodată, despre sancțiunea aplicabilă.

Curtea reține că, potrivit art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, forma în vigoare la data sesizării Consiliului: «Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune [...]».

Așadar, **textul de lege prevede imperativ, sub sancțiunea respingerii, obligația persoanei care se consideră vătămată de a constitui, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune**, cuantumul acestei cauțiunii fiind, de asemenea, stabilit, respectiv în procent de 2% din valoarea estimată a contractului, cu precizările de la lit. a) și b). **Data fiind claritatea textului de lege, fermitatea exprimării, precizarea în mod expres a sancțiunii, Curtea apreciază că această obligație de achitare a cauțiunii este o condiție de admisibilitate a contestației.**

De altfel, Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor, printre altele, art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, a apreciat că sunt constituționale, reținând în considerentele Deciziei nr. 501 din 17 septembrie 2019: «34. Or, dinamica raporturilor juridice existente în domeniul achizițiilor publice demonstrează că intervenția legiuitorului era necesară, în condițiile în care drepturile procesuale au fost exercitate frecvent cu rea-credință de către operatori economici care nu aveau capacitatea efectivă de a-și executa obligațiile ce rezultau din încheierea contractelor de achiziții publice. Interesul național impune ca statul să poată realiza cu celeritate obiectivele propuse în vederea îmbunătățirii vieții cetățenilor săi, cu respectarea, bineînțeles, a drepturilor și a intereselor legitime ale eventualilor participanți la procedurile de achiziție publică. 35. Așadar, Curtea constată că prin instituirea cauțiunii legiuitorul a urmărit, pe de o parte, descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Astfel, aceste obiective urmărite prin adoptarea de către legiuitor a măsurii criticate se circumscriu unui scop legitim». [...]

Nu poate fi reținută susținerea petentei că ar fi aplicabile dispozițiile art. 1057 C. proc. civ., întrucât acestea reglementează cauțiunea judiciară, situație în care, într-adevăr, intră în sarcina instanței să stabilească cuantumul și termenul în care se achită cauțiunea dat fiind că acestea nu sunt prevăzute prin lege. Or, în speță, așa cum s-a reținut, conținutul art. 61¹ alin. (1) din Legea 101/2016 **stabilește expres atât termenul în care se constituie cauțiunea, cât și cuantumul și, mai mult, sancțiunea aplicabilă pentru neîndeplinirea obligației de constituire a cauțiunii în termenul prevăzut de lege, și anume respingerea contestației.** [...]

A invocat petenta jurisprudența națională în materie, însă această jurisprudență se conturează pe dispozițiile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, în forma anterioară modificării aduse prin O.U.G. nr. 114/2020. Anterior modificării, art. 61¹ alin. (1) prevedea: «Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sau art. 49, sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie în prealabil o cauțiune [...]». Astfel, în condițiile în care nu era prevăzut un termen pentru constituirea cauțiunii, Consiliul stabilea în ce termen se îndeplinea respectiva obligație, ceea ce, în actuala formă de reglementare, acest lucru nu mai e posibil, termenul fiind stabilit expres.

Întrucât rezultă din înscrisurile depuse la dosar că petenta a achitat cauțiunea după expirarea termenului de 5 zile de la sesizarea Consiliului, prevăzut de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, și anume la data de 16.09.2020, deși sesizarea fusese înregistrată la 09.09.2020, Curtea apreciază legală decizia Consiliului, fapt pentru care va respinge plângerea, ca nefondată.

Pe același raționament a mers și Curtea de Apel Brașov, Secția contencios administrativ și fiscal, prin decizia nr. 453 din 28 iulie 2020, ale cărei considerente relevante le redăm:

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

O.U.G. nr. 23/2020, aplicabilă în cauză, a fost publicată în Monitorul Oficial al României nr. 106 din 12 februarie 2020 și a fost în vigoare până la data publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 221 din 2 iunie 2020, în Monitorul Oficial al României nr. 594 din 7 iulie 2020.

Raportat la practica anterioară a Consiliului, care permite constituirea ulterioară a cauțiunii, O.U.G. nr. 23/2020 a prevăzut că aceasta poate fi constituită în maximum 3 zile lucrătoare de la data sesizării Consiliului.

În speță, petenta nu contestă depășirea termenului de 3 zile de mai sus, ci susține că nu se poate ignora depunerea acesteia, respectiv depunerea pe parcursul soluționării contestației, astfel încât această situație nu poate atrage respingerea contestației, scopul legii fiind atins, Consiliul neputând ignora depunerea cauțiunii, câtă vreme acest demers al petentei s-a realizat anterior soluționării contestației.

Ulterior modificării intervenite prin O.U.G. nr. 23/2020, art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 prevedea că, pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8, sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data sesizării Consiliului, o cauțiune. **Este evidentă intenția legiuitorului de a stabili termenul limită până la care poate fi depusă cauțiunea, astfel încât în mod corect a reținut Consiliul că art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 este un termen de decădere, a cărei respectare nu este lăsată la aprecierea contestatoarei. Într-o atare situație, față de nedepunerea de către petentă, în termenul de maximum 3 zile lucrătoare de la data sesizării Consiliului, a cauțiunii stabilită de acesta, în mod corect contestația petentei a fost respinsă prin decizia Consiliului nr. 1039 din 23 iunie 2020, petenta neputând invoca în sens contrar necunoașterea legii, respectiv rolul activ pe care trebuie să îl aibă Consiliul.**

Având în vedere argumentele menționate, instanța va respinge plângerea petentei.

Mai recente:

- Curtea de Apel, Secția a X-a contencios administrativ și fiscal și achiziții publice, decizia civilă nr. 454 din 25 iunie 2025:

Instanța apreciază că în mod corect a respins Consiliul contestația DIGI ca urmare a neconstituirii cauțiunii în acord cu dispozițiile art. 61 ind.1 din Legea nr. 101/2016

Potrivit disp. art. 61 ind. 1 din Legea nr. 101/2016, „(1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune stabilită după cum urmează: (...)”.

De altfel, conținutul art. 61 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 101/2016 stabilește expres atât termenul în care se constituie cauțiunea, cât și cuantumul, dar și sancțiunea aplicabilă pentru neîndeplinirea obligației de constituire a cauțiunii în termenul prevăzut de lege, și anume respingerea contestației.

Potrivit disp. art. 68 din Legea 101/2016, dispozițiile acestei legi se completează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, ale Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, și cu cele ale Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, în măsura în care prevederile acestora din urmă nu sunt contrare.

Or, în speță, omisiunea petentei de a consemna cauțiunea în termenul legal prevăzut de lege nu poate fi echivalată cu respectarea obligației imperative stabilite de art. 61 ind.1 alin.1 din Legea nr. 101/2016, **consemnarea ulterioară expirării termenului legal neputând fi considerată un remediu valabil în acord cu prevederile imperative ale legii.**

În atare situație, instanța nu poate primi susținerea petentei privind manifestarea unui formalism excesiv din partea Consiliului, având în vedere că, în lipsa consemnării cauțiunii în limita termenului legal imperativ, soluția adoptată cu privire la contestația formulată este în acord cu dispozițiile obligatorii ale Legii nr.101/2016.

Contrar susținerilor petentei, respingerea de către Consiliu a contestației în contextul neconstituirii cauțiunii nu reprezintă un formalism exagerat, ci o aplicare justă a unor dispoziții legale clare și imperative prin intermediul cărora se instituie o condiție de admisibilitate a căii de atac îndreptate împotriva actelor Autorității Contractante considerate nelegale, respectiv aceea de constituire a unei cauțiunii în termen de 5 zile de la data sesizării Consiliului.

Așa cum rezultă din disp. art. 61 ind. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, obligația de consemnare a cauțiunii cu respectarea exigențelor dispozițiilor antereferte, inclusiv din perspectiva termenului maxim, este o obligație imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată în caz de nerespectare de către contestator cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, excepția corespunzătoare putând fi invocată nu numai de către partea interesată, ci și de către CNSC din oficiu.

Analogia pe care o face petenta între cauțiune și taxa judiciară de timbru nu este una corectă, întrucât noțiunile sunt absolut distincte, cauțiunea nefiind o taxă judiciară, ci reprezintă atât o garanție instituită în favoarea creditorului, în speță în favoarea autorității contractante, menită să acopere eventuale prejudicii provocate acesteia prin depunerea contestației, cât și o garanție menită a descuraja cererilor exercitate cu rea-credință a drepturilor procesuale.

În atare situație, instanța nu poate primi susținerile petentei, cauțiunea neputând fi asimilată taxelor de timbru, drept urmare nu pot fi incidente prin analogie dispozițiile art.117 alin. 3 C. proc. civ., potrivit cărora actul de procedură nu va fi anulat dacă până la momentul pronunțării asupra excepției de nulitate a dispărut cauza acesteia, cu atât mai mult cu cât obligativitatea depunerii la CNSC a dovezii consemnării cauțiunii este prevăzută de legiuitor sub sancțiunea respingerii contestației, iar nu a nulității contestației.

Nici susținerile în sensul că petenta nu a fost informată de către Consiliu asupra obligației de a face dovada constituirii cauțiunii în termen de maxim 5 zile de la data sesizării Consiliului, sub sancțiunea respingerii contestației, nu pot fi primite de către instanță, de vreme ce din dosar rezultă contrariul acestora. Contrar susținerilor petentei, instanța apreciază că prin obligația de constituire a cauțiunii stabilită în sarcina petentei nu a fost încălcat dreptul acesteia la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil.

[...]

De altfel, în sensul celor de mai sus s-a pronunțat și practica judiciară, instanțele reținând temeinicia și legalitatea respingerii contestației pe motiv de neconstituire a cauțiunii **chiar și în ipoteza în care acestea au fost constituite până la momentul pronunțării deciziilor consiliului, dar cu nerespectarea termenului imperativ și legal de 5 zile de la data sesizării Consiliului.**

- Curtea de Apel Suceava, Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 276 din 18 iunie 2025:

Soluția de respingere, ca inadmisibilă, a contestației a fost atacată în cauza de față de către petenta [...] S.R.L., care a susținut că depunerea, la data de 13.05.2025, a dovezii constituirii cauțiunii ar fi trebuit să determine analiza pe fond a contestației sale.

Curtea nu împărtășește poziția petentei sub aspectul modalității de îndeplinire de către aceasta a obligației de constituire a cauțiunii.

Astfel, așa cum reiese din dosarul Consiliului (f.1-11), contestația a fost depusă la data de 16.04.2025, neînsoțită de dovada constituirii cauțiunii, aceasta fiind constituită abia la data de 13.05.2025, conform dovezii depuse la același dosar la f.82.

Or, potrivit prevederilor art. 61¹ alin.(1) din Legea nr.101/2016, „pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune”, al cărei quantum este stabilit prin aceeași normă legală. Textul de lege nu condiționează respingerea cererii, în condițiile neplății cauțiunii, nici de emiterea vreunei adrese de către Consiliu, nici de nedepunerea unei dovezi care să ateste constituirea cauțiunii ulterior expirării acestui termen, dar anterior pronunțării Consiliului.

[...]

Procedura de atribuire a contractelor de achiziție publică necesită o celeritate deosebită, context în care legea stabilește cu claritate obligațiile părților implicate în procedură, în fiecare etapă a acesteia, inclusiv în ipoteza contestării rezultatului procedurii.

Totodată, statutul de profesioniști al tuturor părților implicate în procedură ridică standardul rezonabil aplicabil în ceea ce privește demersurile efectuate de aceste părți și

exclde pasivitatea în privința obligațiilor legale stabilite în sarcina fiecăreia dintre ele, mai ales atunci când este vorba despre obligații exprese.

Faptul că la data de 13.05.2025 Consiliul a ales să emită și o adresă către petentă, în sensul de a-i atrage atenția asupra nedepunerii la dosar a dovezii de constituire a cauțiunii nu determină concluzia că același Consiliu ar fi avut vreo obligație în acest sens. Dimpotrivă, petenta pare a-și invoca propria culpă de a nu fi atașat la dosar dovada constituirii cauțiunii, în condițiile în care chiar în cuprinsul contestației, a susținut că ar fi achitat-o și ar fi atașat dovada corespunzătoare (f.11 dosar Consiliu).

Toate argumentele de mai sus converg spre soluția pe care Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor a adoptat-o în soluționarea contestației formulate de [...] S.R.L., motiv pentru care Curtea, în considerarea dispozițiilor art.34 alin.(5) din Legea nr.101/2016, urmează a respinge plângerea, ca nefondată.

- Curtea de Apel, Secția contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 364 din 26 martie 2025:

Curtea reține că este instituită obligația consemnării cauțiunii de către contestator, fiind stabilit un termen de maximum 5 zile de constituire, termen calculat de la data sesizării Consiliului.

Din modul în care este redactat textul art. 61 indice 1 alin.1 din Legea nr. 101/2016 se deduce concluzia, pe de o parte, că este instituită obligația consemnării, nu a depunerii dovezii de consemnare, iar pe de altă parte, că o astfel de obligație este imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată, în caz de nerespectare de către contestator cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, o astfel de excepție putând fi invocată nu numai de partea interesată, ci și de CNSC din oficiu, față de caracterul său de ordine publică, fiind reglementată în legătură cu investirea legală a organului administrativ-jurisdicțional.

Așadar, pentru soluționarea contestației adresate CNSC era obligatorie consemnarea cauțiunii, consemnare care se impunea a fi făcută în termen de maximum 5 zile de la data sesizării CNSC, contestatoarea având obligația cunoașterii acestor obligații, atât sub aspectul cuantumului, cât și sub aspectul termenului de consemnare.

În speță, se constată că [...] SRL a transmis contestația, prin e-mail, la data de 06.02.2025, ora 15:34, aceasta fiind înregistrată la Consiliu în data de 07.02.2025, iar contestația nu a fost însoțită de dovada constituirii cauțiunii.

Prin adresa nr. [...] /18.02.2025, Consiliul a solicitat contestatoarei, în temeiul prevederilor art. 61 indice 1 alin. (I) din Legea nr. cu modificările și completările ulterioare, să-i comunice „dovada constituirii cauțiunii în termenul prevăzut de lege, respectiv recipisa de consemnare a cauțiunii, în original, în cuantumul stabilit de articolul menționat.”

La data de 19.02.2025, contestatoarea a înaintat recipisa de consemnare în valoare de 9.380 lei, achitată la data de 19.02.2025 .

În consecință, se constată că [...] SRL a formulat contestație la data de 06.02.2025, ce a fost înregistrată la Consiliu în data de 07.02.2025, iar cauțiunea a fost achitată și transmisă la data de 19.02.2025, cu depășirea termenului legal de 5 zile, prevăzut la art. 61 indice 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, ultima zi fiind 12.02.2025, calculată potrivit art. 5 din același act normativ.

Or, cum potrivit dispozițiilor art. 61 indice 1 alin. 1 din Legea nr.101/2016, obligația constituirii cauțiunii în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, este prevăzută sub sancțiunea respingerii contestației, Curtea constată corectă soluția dispusă de CNSC prin decizia contestată.

Împrejurarea că CNSC a solicitat contestatoarei dovada consemnării cauțiunii nu este în măsură să modifice termenul reglementat de textul legal al art.61 ind.1 alin.1 din Legea nr. 101/2016, în sensul invocat de petentă, o astfel de solicitare de depunere a dovezii consemnării fiind efectuată în vederea depunerii dovezii de achitare a cauțiunii în ipoteze precum omisiunea de depunere sau de recepționare a acestei dovezi în cadrul dosarului aflat la CNSC, nu de prelungire a termenului legal de maximum 5 zile de la sesizare.

Curtea reamintește ca noțiunea de consemnare a cauțiunii este diferită de noțiunea de dovadă a consemnării cauțiunii, astfel încât, prin adresa nr. [...] /18.02.2025 comunicată petentei în data de 18.02.2025, i s-a solicitat a face dovada plății cauțiunii, fără a i se da termen pentru plata cauțiunii, cauțiunea trebuind a fi plătită până la data de 12.02.2025, ceea ce în speță nu s-a întâmplat, cauțiunea nefiind consemnată.

Omisiunea petentei de a consemna cauțiunea în termenul legal prevăzut de lege nu poate fi echivalată cu respectarea obligației imperative stabilite de art.61 ind.1 alin.1 din legea nr.101/2016, consemnarea ulterioară expirării termenului legal neputând fi considerată un remediu valabil în acord cu prevederile imperative ale legii, indiferent de argumentele petentei în sensul că platforma SEAP nu ar fi funcționat.

Ca atare, nu poate fi reținută nici susținerea petentei privind manifestarea unui formalism excesiv din partea Consiliului, având în vedere că, în lipsa consemnării cauțiunii în limita termenului legal imperativ, dispozițiile legale prevăd sancțiunea respingerii contestației.

- Curtea de Apel Oradea, Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 396 din 9 septembrie 2024:

În urma corespondenței dintre CNSC și petentă, aceasta a depus la data de 05.08.2024, la dosarul de la Consiliu, dovada consemnării sumei de 41979,75 Ron, cu titlu de cauțiune, respectiv Recipisa de consemnare nr. [...] din data de 02.08.2024, emisă de CEC Bank - Sucursala ..., și Ordinul de plată nr. 1390/01.08.2024, emis de societatea petentă (f. 17-19 dosar CNSC).

Termenul de 5 zile prevăzut de art. 61¹ alin. 1 din Legea nr. 101/2016 se calculează conform art. 5 din Legea nr. 101/2016, respectiv conform sistemului intermediar de calcul al termenelor. Acest termen nu se calculează pe zile libere așa cum prevede Codul de procedură civilă, art. 5 din Legea nr. 101/2016 fiind normă specială care derogă de la norma generală.

Față de aceste aspecte, termenul a început să curgă la data de 26.07.2024 (următoarea zi după data sesizării Consiliului prin e-mail) și s-a împlinit la 30.07.2024.

În aceste condiții, petenta-contestatoare a constituit cauțiunea cu depășirea termenului de 5 zile, astfel încât, în temeiul art. 61¹ alin. 1 din Legea nr. 101/2016, Consiliul în mod corect a respins contestația pentru neconstituirea cauțiunii în termenul legal.

- Curtea de Apel, Secția contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 376 din 22 februarie 2023:

Împrejurarea că CNSC a solicitat contestatoarei dovada consemnării cauțiunii nu este în măsură să modifice termenul reglementat de textul legal al art.61 ind.1 alin.1 din Legea nr.101/2016 în sensul invocat de petentă, o astfel de solicitare de depunere a dovezii consemnării fiind efectuată în vederea depunerii dovezii de achitare a cauțiunii în ipoteze precum omisiunea de depunere sau de recepționare a acestei dovezi în cadrul dosarului aflat la CNSC, nu de prelungire a termenului legal de maximum 5 zile de la sesizare.

Omisiunea petentei de a consemna cauțiunea în termenul legal prevăzut de lege nu poate fi echivalată cu respectarea obligației imperative stabilite de art.61 ind.1 alin.1 din legea nr.101/2016, **consemnarea ulterioară expirării termenului legal neputând fi considerată un remediu valabil în acord cu prevederile imperative ale legii.**

Ca atare, nu poate fi reținută nici susținerea petentei privind manifestarea unui formalism excesiv din partea Consiliului, având în vedere că, în lipsa consemnării cauțiunii în limita termenului legal imperativ, soluția adoptată cu privire la contestația formulată fiind în acord cu dispozițiile obligatorii ale Legii nr.101/2016.

- Curtea de Apel Târgu Mureș, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 412/R din 31 august 2021:

Raportat la prevederile art. art. 61¹ alin. (1) din Legea nr.101/2016, rezultă că pentru a putea proceda la soluționarea contestației, Consiliul trebuie să constate depunerea cauțiunii, constituită potrivit prevederilor legale. Termenul legal de constituire a cauțiunii este stabilit în mod expres de prevederile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, respectiv în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului. În aceste condiții, se constata că în mod corect Consiliul a verificat cu precădere îndeplinirea condiției prevăzute de dispozițiile legale anterior menționate.

Obligația de consemnare a cauțiunii cu respectarea exigențelor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 inclusiv din perspectiva termenului maxim este o obligație imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată în caz de nerespectare de către contestator cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, excepția corespunzătoare

putând fi invocată nu numai de către partea interesată, ci și de către CNSC din oficiu, fiind în legătură cu legala investire a organului administrativ-jurisdicțional.

Cauțiunea nu este o taxă judiciară, ci reprezintă atât o garanție instituită în favoarea creditorului, în speță în favoarea autorității contractante, menită să acopere eventuale prejudicii provocate acesteia prin depunerea contestației, cât și o garanție menită a descuraja cererilor exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale. Ca urmare, în lipsa unui text expres, cauțiunea nu poate fi asimilată taxelor de timbru și nu pot fi aplicat prin asimilare dispozițiile art. 117 alin. 3 C. proc. civ., potrivit cărora actul de procedură nu va fi anulat dacă până la momentul pronunțării asupra excepției de nulitate a dispărut cauza acesteia.

Obligativitatea depunerii la CNSC a dovezii consemnării cauțiunii este prevăzută de legiuitor sub sancțiunea respingerii contestației, iar nu a nulității contestației, context în care nu sunt incidente prevederile procedurale ce reglementează posibilitatea înlăturării sancțiunii nulității.

Instanța observă că petentul a fost informat de către Consiliu potrivit înscrisurilor depuse la filele 22-26 din dosarul CNSC, comunicate la domiciliul procesual ales, pe numărul de fax și la adresa de email indicate în cuprinsul contestației, asupra obligației de a face dovada constituirii cauțiunii în termen de maxim 5 zile de la data sesizării Consiliului (19.07.2021), sub sancțiunea respingerii contestației.

Însuși petentul menționează expres în cuprinsul plângerii că recipisa de consemnare a cauțiunii a fost comunicată și recepționată de către Consiliu în data de 28.07.2021, cu o întârziere de 2 zile față de termenul de 5 zile prevăzut de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016.

Aspectul comunicării recipisei de consemnare cu încălcarea termenului legal imperativ prevăzut de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, dar înainte de pronunțarea CNSC asupra contestației nu este de natură a înlătura sancțiunea respingerii contestației prevăzută expres de dispozițiile legii speciale.

Inclusiv Curtea de Apel Galați, Secția de contencios administrativ și fiscal, urmează direcția relevată mai sus, elocvente fiind, cu titlu de exemplu:

- sentința nr. 45/2024 din 6 februarie 2024:

Curtea reține că, potrivit art. 61 ind 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, forma în vigoare la data sesizării Consiliului: «Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune [...]».

Așadar, textul de lege prevede imperativ, sub sancțiunea respingerii, obligația persoanei care se consideră vătămată de a constitui, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune. Dată fiind claritatea textului de lege, fermitatea exprimării, precizarea în mod expres a sancțiunii, Curtea apreciază că această obligație de achitare a cauțiunii este o condiție de admisibilitate a contestației.

De altfel, Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor, printre altele, art. 61 ind 1 din Legea nr. 101/2016, a apreciat că sunt constituționale, reținând în considerentele Deciziei nr. 501 din 17 septembrie 2019: «34. Or, dinamica raporturilor juridice existente în domeniul achizițiilor publice demonstrează că intervenția legiuitorului era necesară, în condițiile în care drepturile procesuale au fost exercitate frecvent cu rea-credință de către operatori economici care nu aveau capacitatea efectivă de a-și executa obligațiile ce rezultau din încheierea contractelor de achiziții publice. Interesul național impune ca statul să poată realiza cu celeritate obiectivele propuse în vederea îmbunătățirii vieții cetățenilor săi, cu respectarea, bineînțeles, a drepturilor și a intereselor legitime ale eventualilor participanți la procedurile de achiziție publică. 35. Așadar, Curtea constată că prin instituirea cauțiunii legiuitorul a urmărit, pe de o parte, descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Astfel, aceste obiective urmărite prin adoptarea de către legiuitor a măsurii criticate se circumscriu unui scop legitim».

Este evidentă intenția legiuitorului de a stabili termenul limită până la care poate fi depusă cauțiunea, astfel încât în mod corect a reținut Consiliul că **art. 61 ind 1 alin. (1) din**

Legea nr. 101/2016 este un termen de decădere, a cărei respectare nu este lăsată la aprecierea contestatoarei.

Față de cele mai sus menționate urmează să fie respinsă plângerea ca fiind nefondată.

- **sentința civilă nr. 21/2024 din 22 ianuarie 2024:**

Curtea reține faptul că din modul în care este redactat textul art. 61¹ alin. 1 din Leg. nr. 101/2016 se deduce concluzia că o astfel de obligație este imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată, în caz de nerespectare de către contestator, cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, o astfel de excepție putând fi invocată nu numai de partea interesată ci și de CNSC din oficiu, față de caracterul său de ordine publică, fiind reglementată în legătură cu investirea legală a organului administrativ-jurisdicțional.

Așadar, pentru soluționarea contestației adresată CNSC, era obligatorie consemnarea cauțiunii, consemnare care se impunea a fi făcută în termen de maxim 5 zile de la data sesizării CNSC, contestatorii având obligația cunoașterii acestor obligații, atât sub aspectul cuantumului, **cât și sub aspectul termenului de consemnare.**

Față de cele arătate Curtea apreciază ca fiind legală decizia contestată motiv pentru care va respinge plângerea petentei S.C. [...] SRL ca nefondată.

În atari condiții, chestiunea neonorării obligației de constituire a cauțiunii fiind lichidată, Consiliul se vede nevoit să aplice normele obligatorii ale art. 61 ind. 1 alin. (1) evidențiate mai sus și, pe cale de consecință, să respingă contestația Întrucât normele supracitate au prevalență în aplicare și împiedică organul de jurisdicție să analizeze contestația pe fond sau din punct de vedere al excepțiilor, contestația respectivă este respinsă indiferent și independent de analiza pe fond a ei sau a altor excepții.

În eventualitatea unei căi de atac, după cum se cunoaște, în lumina art. 30 alin. (2) și a art. 31 alin. (3) din Legea nr. 101/2016:

- în plângere, contestatorul nu poate invoca alte motive împotriva actelor autorității/entității contractante decât cele cuprinse în contestația adresată Consiliului;

- nu se pot depune probe noi față de cele care au fost depuse în cadrul contestației.

X. Consiliul a fost legal sesizat și este competent să soluționeze și contestația obiect al dosarului nr. 2909/2025, prin care ofertantul SRL se plânge de decizia entității contractante de a declara câștigătoare oferta SRL, la lotul 1 al procedurii de atribuire, arătând că autobuzul electric propus de SRL trebuia să primească punctajul aferent normei Euro 6, care i-ar fi permis câștigarea contractului licitat. Motivarea integrală a contestației se regăsește în fișierul „[...../02214] CONTESTATIE pdf.p7s”, postat de entitate în SEAP la 29.07.2025, în cadrul documentelor asociate anunțului de participare.

XI. În punctul său de vedere nr. 150846/04.08.2025 asupra contestației ultime, înregistrat la Consiliu cu nr. 52911/04.08.2025, entitatea achizitoare susține că a aplicat corect criteriul „*cel mai bun raport calitate-preț*” și factorii de evaluare, între care „*norma de poluare*” și „*utilizarea combustibililor alternativi*”. Nu putea fi acordat punctaj pentru mijloacele de transport electrice în lipsa unei prevederi exprese în

documentația de atribuire. Punctul de vedere poate fi accesat în SEAP, constituind fișierul „[...../02218] Punct de vedere Lot 1.pdf.p7s”.

XII. Din examinarea coroborată a materialului probator administrat, aflat la dosarele conexe rămase pe rol, după verificarea din oficiu a competenței generale, materiale și teritoriale, potrivit art. 131 alin. (1) C. proc. civ., și după deliberare, Consiliul reține că, prin anunțul de participare nr., publicat în Sistemul Electronic de Achiziții Publice – SEAP la 23.08.2024, entitatea contractantă Județul, prin, a inițiat o procedură de licitație deschisă online, în baza Legii nr. 99/2016, în vederea delegării gestiunii serviciilor publice de transport persoane în aria teritorială de competență a județului, respectiv 76 de trasee grupate în 24 de loturi și estimate valoric la 771.187.799,60 lei, fără TVA, pentru o perioadă de 96 de luni. Documentația de atribuire a fost postată în SEAP la 23.08.2024, alături de anunțul de invitare la competiție.

La lotul 1, câștigătoare a fost desemnată oferta SRL, iar la lotul 3 oferta asocierii SRL - - SRL, prin raportul procedurii de atribuire nr. 13719/15.07.2025, postat în SEAP la 16.07.2025. Împotriva rezultatului de la lotul 1, ... SRL a investit Consiliul, în termenul legal, cu soluționarea contestației care formează obiectul dosarului nr. 2909/2025, iar împotriva rezultatului de la lotul 3, ... SRL a investit Consiliul, în termenul legal, cu soluționarea contestației care formează obiectul dosarului nr. 2844/2025, premise ale controlului administrativ-jurisdicțional. Cauțiunea aferentă contestației SRL, în valoare de 331.352,11 lei, a fost constituită prin recipisa de consemnare nr. 211535588/1, emisă de CEC Bank SA, Sucursala, la 31.07.2025, iar cauțiunea aferentă contestației SRL, în valoare de 165.281,71 lei, a fost constituită prin recipisa de consemnare nr. 211544464/1, emisă de CEC Bank SA, Sucursala Victoria, la data de 04.08.2025.

Entitatea organizatoare a postat în SEAP nu doar contestațiile, ci și punctele de vedere și cererea de intervenție, exemplu de bună practică și de transparență, demn de urmat de toate entitățile.

In limine litis, organul de jurisdicție stabilește că, în speță, are calitate procesuală pasivă unitatea administrativ-teritorială Județul, reprezentat în litigiu de președintele Consiliului Județean, Județul având și calitate de entitate contractantă (sau de autoritate contractantă, după cum este menționată în punctele sale de vedere asupra contestațiilor), respectiv de semnatar al contractului ce urmează a fi atribuit, sens în care este elocvent modelul de contract pus la dispoziției în fișierul „[...../00009] SEAP-PROIECT CONTRACT.rar.p7s”, din care cităm în extras:

MODEL CONTRACT – CADRU DE DELEGARE A GESTIUNII SERVICIILOR PUBLICE DE TRANSPORT PERSOANE ÎN ARIA TERITORIALĂ DE COMPETENȚĂ A JUDEȚULUI

Nr. din data

Prezentul Contract de delegare a gestiunii serviciului public de transport județean de călători a fost încheiat la sediul Consiliului Județean între:

(1) Unitatea administrativ-teritorială – JUDEȚUL, persoană juridică, cu sediul în str. Oltet, nr. 4, ..., județul, având codul de înregistrare fiscală nr., cont nr. RO.....EZ29121300205XXXXX, deschis la Trezoreria Municipiului, reprezentată prin [...], având funcția de PREȘEDINTE, în numele și pentru unitatea administrativ-teritorială JUDEȚUL în calitate de delegatar, pe de o parte, denumită în continuare Entitatea Contractantă,

[...]

Capitolul 1 DEFINIȚII

În măsura în care nu se prevede altfel, termenii și expresiile folosite în Contract vor avea următorul înțeles:

[...]

„Entitatea contractantă”	Înseamnă autoritatea locală competentă: unitatea administrativ-teritorială JUDEȚUL, care are competența legală de a delega gestiunea serviciului public de transport județean de călători
--------------------------	---

Tot cu titlu preliminar, este de remarcat că documentația de atribuire, la care se adaugă clarificările postate în SEAP la 17 și 19.09.2024, nu a fost contestată de niciun operator economic, drept care toate prevederile ei și-au consolidat forța obligatorie atât pentru entitatea contractantă, cât mai ales pentru operatorii economici participanți la procedura de atribuire (relevante, în acest sens, sunt, de pildă, decizia civilă nr. 450 din 28 mai 2025 a Curții de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, cod ReJust de6d7g485, și decizia civilă nr. 2799 din 19 decembrie 2022 a Curții de Apel, Secția contencios administrativ și fiscal, cod ReJust de926443g). La acest moment, nu pot fi emise pretenții sau critici vizavi de prevederile documentației de atribuire, întrucât ar fi vădit tardive, raportat la termenul prescris de Legea nr. 101/2016 (a se vedea, cu titlu de exemplu, decizia nr. 692 din 23 octombrie 2024 a Curții de Apel, Secția a X-a contencios administrativ și fiscal și pentru achiziții publice, cod ReJust 6287ed6e5, și decizia civilă nr. 77 din 7 februarie 2023 a Curții de Apel Galați, Secția contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 39g63373e). „Conținutul documentației de atribuire, astfel cum a fost întocmită de entitatea contractantă, este obligatoriu atât pentru agenții economici participanți la procedură, care au obligația de a elabora ofertele în conformitate cu prevederile acesteia, cât și pentru entitatea contractantă, aceasta fiind obligată ca, în desfășurarea procedurii de achiziție, să respecte atât legislația aplicabilă în domeniu, cât și propria sa documentație de atribuire care stabilește regulile ce trebuie respectate de părțile implicate în derularea procesului competitiv.” – sentința civilă nr. 113/CA din 11 septembrie 2020 a Curții de Apel Constanța, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 672e8757.

În concluzie, documentația acceptată implicit de toate societățile ofertante le impunea să îi urmeze cu strictețe prescripțiile, sens în care dispune și art. 88 din Legea nr. 99/2016 – ofertantul depune oferta elaborată în conformitate cu informațiile și cerințele prevăzute în

documentele achiziției, precum și art. 129 alin. (1) din normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2016 – ofertantul elaborează oferta în conformitate cu prevederile documentației de atribuire. Prin depunerea ofertelor la procedură, se presupune că ofertanții și-au însușit documentația de atribuire fără rezerve, ceea ce înseamnă că nu li se poate scuza nicio abatere de la prescripțiile ei, opozabile în cel mai mic detaliu (elocvente în acest sens sunt, ex multis, decizia nr. 1555 din 6 martie 2012 a Curții de Apel, Secția de contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 4d27ede4, decizia nr. 916/CA/2019-R din 8 noiembrie 2019 a Curții de Apel Oradea, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 7g222g79, decizia nr. 610 din 6 octombrie 2020 a Curții de Apel Brașov, Secția contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 6e77d24g, decizia nr. 3.891 din 14 iunie 2023 a Curții de Apel Alba Iulia, Secția de contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 72792223d, decizia civilă nr. 176 din 21 august 2023 a Curții de Apel Constanța, Secția contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 985333e48, decizia nr. 1.738 din 20 septembrie 2023 a Curții de Apel, Secția contencios administrativ și fiscal, cod ReJust g8e8223g8, decizia civilă nr. 288 din 2 noiembrie 2023 a Curții de Apel Constanța, Secția contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 597ee7239, și decizia civilă nr. 641 din 3 octombrie 2024 a Curții de Apel, Secția a X-a contencios administrativ și fiscal și pentru achiziții publice, cod ReJust de79d856e).

Cerințele riguroase în materie de achiziții publice presupun întocmirea documentelor necesare în conformitate cu prevederile documentației de atribuire, cunoscut fiind faptul că garantarea corectitudinii procedurii achizițiilor publice poate justifica respingerea ofertei pentru orice fel de încălcare a dispozițiilor legale în materie, care ar putea fi considerată de ofertant mai puțin importantă (în această direcție s-au pronunțat, de pildă, Curtea de Apel, în decizia nr. 692 din 23 octombrie 2024, precitată, Curtea de Apel Constanța, Secția de contencios administrativ și fiscal, în sentința civilă nr. 6 din 12 ianuarie 2024, cod ReJust g8789d674, Curtea de Apel, Secția contencios administrativ și fiscal, în decizia nr. 45 din 12 ianuarie 2023, cod ReJust 39gd8e778, Curtea de Apel, Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, în decizia civilă nr. 1589 din 12 august 2021, cod ReJust 736ee28e, în decizia nr. 1405 din 17 iunie 2021, cod ReJust 28993ed2, în decizia nr. 1754 din 8 octombrie 2020, cod ReJust 845de6d9, și în decizia civilă nr. 1417 din 9 septembrie 2020, cod ReJust gg2g5696, și Curtea de Apel Brașov, Secția de contencios administrativ și fiscal, în decizia nr. 468/R din 16 mai 2017, cod ReJust 8988379e). Raportat la obiectivul general constând în prevenirea și sancționarea încălcării dispozițiilor legale în materia procedurilor de achiziție publică, nu i se poate reproșa autorității contractante că a analizat ofertele participanților la procedură în raport de cerințele minime de participare

necontestate, sancționând neîndeplinirea acestora (Curtea de Apel, Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 828 din 1 aprilie 2021, cod ReJust 65ed4d74, și decizia civilă nr. 517 din 4 martie 2021, cod ReJust 65459455, și Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 2507 din 21 decembrie 2016, cod ReJust 27494445).

Astfel cum a sesizat și Curtea de Apel Ploiești, Secția de contencios administrativ și fiscal, în decizia nr. 123 din 2 februarie 2023, cod ReJust 7239g5386, *„rigorile impuse de legislația achizițiilor publice și de cerințele documentației de atribuire impun ca ofertanții să demonstreze că ofertele lor sunt apte să satisfacă nevoile licitației, iar nu să vină doar cu simple afirmații în acest sens”*.

În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că autoritatea adjudecătoare trebuie să interpreteze criteriile în același fel pe parcursul întregii proceduri. La punctul 34 din Hotărârea din 13 iulie 2017, Ingsteel și Metrostav (C-76/16, EU:C:2017:549), Curtea a reamintit că „principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții. Pe de altă parte, obligația de transparență, care constituie corolarul principiului egalității de tratament, are ca scop să garanteze absența riscului de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. Această obligație implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și normal de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză (Hotărârea din 2 iunie 2016, Pizzo, C-27/15, EU:C:2016:404, punctul 36, precum și jurisprudența citată)”.

În cazul în care, în cadrul unei proceduri de „cerere de ofertă”, autoritatea contractantă definește condițiile pe care intenționează să le impună ofertanților, aceasta limitează exercitarea propriei puteri de apreciere și nu poate de altfel să se abată, față de vreun ofertant, de la

condițiile pe care le-a definit astfel fără să încalce principiul egalității de

tratament între ofertanți (Ordonanța președintelui Tribunalului Uniunii Europene din 4 decembrie 2014, Vanbreda Risk & Benefits/ Comisia, T-199/14 R, EU:T:2014:1024, punctul 96, și Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 20 martie 2013, Nexans France/ Entreprise commune Fusion for Energy, T-415/10, EU:T:2013:141, punctul 80). Și autorităților

contractante le revine obligația de a garanta aplicarea dreptului Uniunii cu ocazia adoptării deciziilor lor și de a lăsa neaplicate, dacă este necesar, dispozițiile naționale care ar contraveni celor ale dreptului Uniunii care au efect direct (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 22 iunie 1989, Costanzo, 103/88, EU:C:1989:256, punctele 30-33, Hotărârea din 14 octombrie 2010, Fuß, C-243/09, EU:C:2010:609, punctele 61 și 63, Hotărârea din 4 decembrie 2018, Minister for Justice and Equality și Commissioner of An Garda Síochána, C-378/17, EU:C:2018:979, punctele 36 și 38, precum și Hotărârea din 21 ianuarie 2020, Banco de Santander, C-274/14, EU:C:2020:17, punctul 78).

Depășind acest preambul de subliniere a importanței conformării întru totul la regulile impuse de entitatea organizatoare în documentația de atribuire, conformare devenită o axiomă, care reprezintă regula în sistemul de atribuire a contractelor de achiziție publică ori sectoriale, asupra aspectelor sesizate de reclamanta SRL, Consiliul ia act că oferta acesteia pentru lotul 1 a obținut 91,47 puncte, clasându-se pe locul patru (ultimul), iar câștigătoare a fost declarată oferta SRL, cu 91,86 puncte.

Reclamanta se plânge de punctajul primit de oferta sa la factorul de evaluare „norma de poluare”, apreciind că trebuia să obțină punctajul maxim, întrucât a participat la licitație cu un autobuz electric, ce are zero emisii de particule, punctajul trebuind să fie similar autobuzelor cu norma de poluare Euro 6.

În ecuația diferendului de față, fundamentală este metoda de punctare a ofertelor la factorul de evaluare amintit, astfel cum a fost stabilită de autoritate în documentația de atribuire, de la care nu se putea abate. Relevați sunt următorii factori:

6) Norma de poluare a autobuzului	În alegerea factorului de evaluare, Entitatea contractantă a luat în considerare, în principal, aspectele de mediu, în conformitate cu prevederile art. 209 alin. (4) din Legea nr. 99/2016, precum și obligația imperativă prevăzută de art. 1, alin. (8) din Legea nr. 92/2007 care stipulează în mod expres că „În toate raporturile generate de executarea serviciilor de transport public (...) protecția mediului este prioritară	Ponderea : 10 puncte
Se acordă puncte pentru fiecare autovehicul care va fi utilizat la executarea traseului. Punctele se cumulează și apoi se face media aritmetică. În cazul grupelor de trasee se acordă puncte pentru fiecare autovehicul care va fi utilizat la executarea fiecărui traseu în parte. Pentru fiecare traseu din grupa de trasee se va face media aritmetică. Punctele obținute pe fiecare traseu se cumulează și se face media aritmetică. Punctajul aferent normei de poluare se va acorda după cum urmează: - pentru fiecare autobuz ce îndeplinește normele de poluare EURO 6 – 10 puncte; - pentru fiecare autobuz ce îndeplinește normele de poluare EURO 5 – 7 puncte; - pentru fiecare autobuz ce îndeplinește normele de poluare EURO 4 – 0 puncte (nu se acordă punctaj, ci reprezintă conformitatea ofertei). Pentru fiecare autobuz cu norma de poluare sub EURO 4 – oferta este declarată neconformă, autobuzele utilizate de către Operator la prestarea serviciului vor fi minim EURO 4 conform Anexei nr. 13, pct. 1.2.4 din "Reglementările privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția		

tehnică periodică RNTR 1" aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.133/2005, cu modificările și completările ulterioare.

7) <i>Utilizarea combustibililor alternativi astfel cum sunt definiți în Legea nr. 34/2017 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi (P_{CALT})</i>	În alegerea factorului de evaluare, Entitatea contractantă a luat în considerare, în principal, aspectele de mediu, în conformitate cu prevederile art. 209 alin. (4) din Legea nr. 99/2016, precum și obligația imperativă prevăzută de art. 1 alin. (8) din Legea nr. 92/2007 care stipulează în mod expres că „În toate raporturile generate de executarea serviciilor de transport public local (...) protecția mediului este prioritară”. În sensul Legii nr. 34 din 27 martie 2017 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi: a) combustibili alternativi – combustibilii sau sursele de energie care servesc, cel puțin parțial, drept substitut pentru sursele de combustibil fosil în furnizarea de energie pentru autobuzele și care au potențialul de a contribui la decarbonizarea acestora și de a îmbunătăți performanța de mediu a sectorului transporturilor. Aceștia includ, în principal: - energia electrică; - hidrogenul; - biocarburanții, astfel cum sunt definiți la art. 2 lit. d) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare; - combustibilii sintetici și parafinici; - gazul natural, inclusiv biometanul, în stare gazoasă (gaz natural comprimat, denumit în continuare GNC) și lichidă (gaz natural lichefiat, denumit în continuare GNL)] - gazul petrolier lichefiat, denumit în continuare GPL.	<i>Ponderea : 5 puncte</i>
---	---	-----------------------------------

Algoritm de calcul:

Se acordă puncte pentru fiecare autovehicul care va fi utilizat la executarea traseului. Punctele se cumulează și apoi se face media aritmetică.

În cazul grupelor de trasee se acordă puncte pentru fiecare autovehicul care va fi utilizat la executarea fiecărui traseu în parte.

Pentru fiecare traseu din grupa de trasee se va face media aritmetică.

Punctele obținute pe fiecare traseu se cumulează și se face media aritmetică.

Punctajul pentru utilizarea combustibililor alternativi, se acordă astfel:

- pentru fiecare mijloc de transport ce utilizează combustibili alternativi se acordă 5 puncte;
- pentru fiecare mijloc de transport ce nu utilizează combustibil alternativ se acordă 0 puncte.

Niciuna dintre părți nu tăgăduiește că SRL a participat cu două autobuze, unul cu motor termic (diesel, Euro 6, pentru care a primit punctajul maxim la factorul „norma de poluare” și 0 puncte la factorul „utilizarea combustibililor alternativi”) și celălalt cu motor electric (pentru care a primit 0 puncte la factorul „norma de poluare” și punctajul maxim la factorul „utilizarea combustibililor alternativi”). În evaluarea propunerii sale tehnice, organizatoarea a punctat oferta contestatoarei după cum urmează (captură de ecran din anexa la procesul-verbal nr. 2590/10.02.2025):

EVALUARE PROPOUNERE TEHNICĂ																	
Nr. crt.	Factori de evaluare Nr. înmatr. autobuz	Vechimea medie a parcului de autobuze (Pv)		Clasificarea autobuzelor (Pca)		Dotarea cu instalație de aer condiționat (Pac)		Capacitatea de transport (Pct)		Norma de poluare a autobuzului (Pnp)		Utilizarea comb. alt. (Pcalt)		Nivelul tarifului (Pt)		TOTAL PCT. (Ptotal)	
		An fabr.	Pct.	Ctg.	Pct.		Pct.	Nr. loc.	Pct.	EURO	Pct.		Pct.	lei/km/loc	Pct.		
Traseu 001: Craiova – Cotofenii din Față – Filiași																	
1	B.123.HHK	2024	30	1	15	DA	5	32	5	EURO 6	10	NU		0,13	5	Corect 66,47	
2	B.124.HHK	2024	30	1	15	DA	5	13	2,95			DA	5				
	PUNCTAJ FACTORI DE EVALUARE PE TOTAL AUTOBUZE	60		30		10		7,95		10		5					
	PUNCTAJ FACTORI DE EVALUARE PE TRASEU	30		15		5		3,97		5		2,5		5			

În combaterea argumentelor contestatoarei, autoritatea afirmă că, „de iure, comisia de evaluare a respectat documentația de atribuire cu privire la aplicarea factorilor de evaluare prin urmare nu putea atribui un punctaj unei situații care nu a fost prevăzută în documentația de atribuire, în speță acordarea unui punctaj pentru un mijloc de transport electric atâta timp cat autoritatea contractantă nu a menționat la factorul de evaluare „norma de poluare” și situația mijloacelor de transport electrice. Menționăm faptul că, nu au fost solicitări de clarificări adresate de potențiali ofertanți cu privire la norma de poluare sau similaritatea acesteia cu mijloace de transport electrice și prin urmare considerăm ca documentația de atribuire are caracter obligatoriu și pentru ofertanți și pentru autoritatea contractantă de la data depunerii ofertelor, comisia de evaluare neavând dreptul de a schimba sau de a interpreta documentația de atribuire după bunul ei plac. Ofertantul nemulțumit putea solicita clarificări în perioada acordată și autoritatea contractantă avea astfel posibilitatea de a adapta documentația de atribuire astfel încât să acorde punctaj la factorul de evaluare norma de poluare și pentru mijloacele de transport electrice.”, afirmații la care forul jurisdicțional nu se raliază.

Cu toate că ipoteza admiterii ofertării de autobuze electrice nu a fost tratată explicit în caietul de sarcini, această ipoteză nu poate fi exclusă, ci dimpotrivă, a fost acceptată și încurajată de autoritate prin instituirea factorului de evaluare „utilizarea combustibililor alternativi”, unul dintre aceștia fiind tocmai energia electrică, indicată expres de organizatoare în algoritmul redat.

Interpretarea sistematică (art. 1.267 C. civ.) a algoritmilor factorilor „norma de poluare” și „utilizarea combustibililor alternativi”, citiți conjugat, relevă că Județul nu doar că a admis ofertarea autobuzelor electrice, ci chiar le puncta superior celor clasice, context în care operatorii economici aveau tot interesul să participe cu autobuze electrice. În concluzie, dincolo de eventuale lacune ale documentației de atribuire sau de absența unor solicitări de clarificare a ei pe această temă, este indeniabil că ofertarea autobuzelor electrice a fost permisă și încurajată de Județul Pe de altă parte, admiterea ofertării

autobuzelor electrice presupunea și punctarea lor, inclusiv la factorul de evaluare „norma de poluare”, în caz contrar fiind un nonsens încurajarea participării cu asemenea tipuri de vehicule, doar pentru a fi depunctate la factorul „norma de poluare”.

Astfel fiind, chiar dacă este veridic faptul că algoritmul factorului „norma de poluare” se referă doar la autobuze cu motoare clasice, cu normele de poluare Euro 6, 5 sau 4, autobuzele cu propulsie electrică nu pot fi exceptate de la punctare la respectivul factor, mai cu seamă că ele sunt cele mai nepoluante. Cu alte cuvinte, cu atât mai mult trebuiau punctate la nivelul maxim aceste din urmă autobuze, care nu emană gaze toxice specifice.

În consecință, nu poate fi validat rezultatul punctării tehnice a ofertei SRL la lotul 1 la care s-a oprit comisia de evaluare în procesul-verbal nr. 2590/10.02.2025 și, implicit, nici clasamentul și rezultatul stabilit prin raportul procedurii de atribuire nr. 13719/15.07.2025. Față de ansamblul considerentelor expuse, se reține că punctarea ofertei s-a bazat pe o interpretare formalistă și exagerată a comisiei, ceea ce conduce la nerespectarea dispozițiilor legale în vigoare și, pe cale de consecință, în limita celor reținute mai sus, criticile societății contestatoare apar a fi fondate. În baza art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite contestația SRL nr. 51999/30.07.2025 (dosarul nr. 2909/2025), în contradictoriu cu Județul, prin, va anula procesul-verbal nr. 2590/10.02.2025, raportul procedurii de atribuire nr. 13719/15.07.2025 și adresele de comunicare a rezultatului procedurii, toate în partea care privește punctarea ofertei contestatoarei pentru lotul 1, la factorul „norma de poluare”, și va obliga entitatea contractantă la repunctarea acestei oferte și la emiterea unui nou raport al procedurii de atribuire, cu respectarea celor ce preced, a legislației privind achizițiile sectoriale și a cerințelor din documentația de atribuire. În baza aceluiași temei legal, va obliga entitatea să comunice contestatoarei rezultatul reevaluării ofertei sale, cu respectarea legislației aplicabile.

La lotul 3, prin contestația obiect al dosarului nr. 2844/2025, ... SRL se plânge de desemnarea câștigătoare a ofertei asocierii SRL - - SRL, pe care o consideră inadmisibilă.

Forul jurisdicțional constată și primirea cererii de intervenție accesorie nr. 56313/14.08.2025 aparținând SRL, la analiza condițiilor de formulare a căreia, în raport cu prevederile în vigoare ale art. 17 alin. (3) și (4) din Legea nr. 101/2016, se observă tardivitatea ei:

(3) Până la soluționarea contestației de către Consiliu, operatorii economici interesați să participe la procedura de atribuire, respectiv, după caz, operatorii economici participanți la procedura de atribuire pot formula cerere de intervenție voluntară în litigiu, potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, **în termen de 10 zile de la data publicării în SEAP a contestației**. În cazul

procedurilor a căror inițiere nu se realizează prin publicare în SEAP, termenul de 10 zile se calculează de la data comunicării contestației.

(4) **Cererea de intervenție se înaintează** atât Consiliului, cât și autorității contractante și contestatorului/contestatorilor, **nu mai târziu de expirarea termenului legal de formulare a acesteia.**

Admisibilitatea cererii de intervenție depinde și de comunicarea ei cu încadrarea în termenul de zece zile de la data publicării în SEAP a contestației. Aceasta din urmă a fost postată în SEAP la 28.07.2025, iar intervenienta a ales să transmită cererea sa abia la 13.08.2025, prin intermediul poștei electronice (transsublim@yahoo.com), mult după expirarea celor zece zile de la publicarea contestației, calculate conform art. 5 din Legea nr. 101/2016:

Art. 5. - (1) Termenele procedurale stabilite de prezenta lege, exprimate în zile, încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului.

(2) Ziua în cursul căreia a fost comunicat un act procedural nu este luată în calculul termenului. **Dacă ultima zi a unui termen exprimat altfel decât în ore este o zi nelucrătoare, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare.**

Nerespectarea obligației imperative onerativă de comunicare statuată expres la alin. (4), în interiorul termenului de zece zile, asupra căruia legiuitorul atenționează prin sintagma „nu mai târziu”, conduce la respingerea cererii, ca tardivă. Potrivit art. 177 alin. (2) și art. 185 alin. (1) C. proc. civ., când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, iar nulitatea nu poate fi acoperită dacă a intervenit decăderea.

În discuție la ordine sunt criticile contestatoarei care vizează documentul constatator negativ postat în SEAP la 06.05.2025, în secțiunea de documente constatatoare, cu nr. AD1165720:

.....
.....
.....
[...]

6. Contractul a fost îndeplinit în mod corespunzător

☐ Da

☒ Nu

Dacă NU,

Justificare:

- a) abateri de la calitatea produselor/serviciilor/lucrărilor contractate: Nu este cazul
- b) nerespectarea termenelor contractuale de livrare produse/prestare servicii/executare lucrări: din culpă - Nu este cazul
- c) abateri de la respectarea normelor de securitate și sănătatea muncii, PSI, legislația de protecția mediului: Nu este cazul
- d) altele – Nu este cazul
- e) eventuale litigii și modul lor de soluționare - Nu este cazul

f) rezilierea contractului : ☒ Da ☐ Nu

Nerespectarea obligațiilor asumate prin Contractul de delegare a gestiunii nr. 23365/30.12.2024, respectiv neconstituirea garanției de bună execuție în valoare de 1.107.047,35 lei, în conformitate cu prevederile art. 8.1 și art. 14.10.5 din contractul de delegare a gestiunii serviciului public de transport persoane, raportat la prevederile art. 45 alin. (3) din HG nr. 394/2016, precum și cele asumate prin procesul verbal privind negocierea pentru soluționarea diferendului pe cale amiabilă nr. 1674/31.01.2025.

7. Prejudicii care au fost sau care ar fi putut fi aduse autorității contractante pe perioada derulării contractului (daca este posibil cuantificarea valorica a acestora) –

Nu este cazul.

Manifestând neglijență față de procedura jurisdicțională și față de dispozițiile art. 18 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, care îl obliga să transmită Consiliului, în termen de cinci zile de la data la care a primit contestația, o copie a dosarului achiziției publice și orice documente considerate edificatoare, Județul nu a transmis Consiliului întregul dosar al achiziției publice, omițând anumite solicitări de clarificări adresate ofertanților și răspunsurile primite. De asemenea, din motive necunoscute, pe suportul de memorie USB, nu a trimis nici toate procesele-verbale ale comisiei de evaluare a ofertelor. Evident, această indolență a entității contractante nu a făcut decât să îngreuneze și să temporizeze soluționarea prezentei cauze.

Prin adresa nr. 10567/30.05.2025, identificată între sutele de fișiere din SEAP (întrucât nu există pe suportul de memorie USB transmis Consiliului de județul organizator) cu denumirea „[....._01968]/lot 3 docx.p7s”, entitatea contractantă a solicitat asocierii SRL - SRL, între altele:

8. Având în vedere faptul că, la nivelul autorității contractante au fost înregistrate două sesizări {(adresele: nr. 7232/23.04.2025 (înregistrată la autoritatea contractantă sub nr. 7997/23.04.2025), nr. 26/09.05.2025 (înregistrată la autoritatea contractantă sub nr. 8986/09.05.2025)} cu privire la existența unor motive de excludere aplicabile următorilor ofertanți (lider/membrul al asocierii, după caz):, **comisia de evaluare, având în vedere prevederile art. 182 din legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, va solicita dovezi prin care să demonstreze în concret credibilitatea prin**

raportate la motivele de excludere prevăzute la art. 177, 178 și 180 din lege 99/2016.

Răspunsul asocierii, datat 04.06.2025, este identificat în SEAP cu denumirea „[...../02074] Raspuns Lot 3 si 15.pdf.p7s” (nici acest răspuns nu există pe suportul de memorie USB transmis Consiliului de județul organizator):

8. În ceea ce privește sesizările existente la sediul autorității contractante privind neîndeplinirea obligațiilor contractuale de către SC SRL, vă comunicăm următoarele:

- În cadrul procedurii de atribuire a delegării serviciului de transport județean de persoane prin curse regulate pe raza județului Vrancea, SC SRL a participat în calitate de lider de asociere la o selecție de loturi din procedură;

- În cadrul lotului nr 3 din procedură, din asociere a făcut parte și SC SRL căruia i-a revenit obligația de a constitui garanția de bună execuție, conform împărțirii traseelor de transport din acordul de asociere;

- SC SRL nu a constituit garanție de bună execuție în termen, motiv pentru care autoritatea contractantă a denunțat unilateral contractul aferent lotului nr 3 și a întocmit documentul constatator.

- Conform prevederilor legale în vigoare, a fost reținută garanția de participare aferentă lotului iar în cuprinsul documentului constatator se precizează clar că nu au existat daune necesare a fi achitate;

- În acest moment, documentul constatator este contestat și face obiectul dosarului nr 639/91/2025 al Tribunalului Vrancea;

- Ofertantul SC SRL nu are nici o vină în cadrul acestei situații, el îndeplinindu-și cu succes toate obligațiile contractuale ce le are asumate conform acordului de asociere, pentru traseele acordate lui;

- Astfel, din punctul de vedere al prevederilor legale menționate de către dumneavoastră, vă comunicăm următoarele:

- a) Documentul constatator a fost întocmit doar pe cale administrativă, astfel, nu a fost constată comiterea nici unei infracțiuni din cele prevăzute în cadrul art. 177 din Legea nr 99/2016;

- b) Din documentele depuse în cadrul ofertei și din cele anexate prezentului răspuns reiese clar faptul că sunt îndeplinite toate obligațiile de plată conform art. 178 din Legea nr 99/2016;

- c) Societatea nu se află în nici una dintre prevederile art. 180 din Legea nr 99/2016.

Vă supunem atenției și prevederile Deciziei CNSC nr 964/C10/361 din 16.04.2024 în legătură cu existența unui document constatator, astfel: [...]

Astfel, având în vedere cele expuse mai sus, atât decizia CNSC cât și faptul că documentul constatator nu prezintă plata de daune iar singura încălcare a unei prevederi contractuale a făcut-o un membru al asocierii și nu SC SRL, considerăm că oferta noastră îndeplinește toate cerințele legale pentru a putea fi declarată admisibilă.

La pag. 450 din procesul-verbal nr. 13304/08.07.2025 privind evaluarea documentelor-suport depuse de candidați/ofertanți pentru demonstrarea informațiilor din DUAЕ, comisia de evaluare a consemnat:

Avand in vedere cele prezentate mai sus comisia de evaluare declara faptul ca la data elaborarii prezentului in scris din punctul ei de vedere nu sunt indeplinite conditiile legale cu privire la excluderea din procedura a ofertantului S.R.L pentru care pe numele acestuia a fost emis un document constatator negativ, acesta document facand la aceasta data obiectul unui proces de contestare in instanta.

Nici prin argumentarea probatorie din punctul de vedere nr. 15089/04.08.2025 și nici prin mijloacele de probă anexate lui, contrar art. 10 alin. (1), art. 14 alin. (2) și art. 249 C. proc. civ., care impun părților să susțină cu mijloace de probă cele ce afirmă în fața Consiliului, entitatea organizatoare nu reușește să formeze convingerea organului jurisdicțional și să probeze cu date certe că SRL nu se

încadrează în situația de excepție de la art. 180 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 99/2016, simplul fapt că există un litigiu legat de documentul constatator în discuție nefiind suficient pentru neaplicarea art. 180 alin. (1) lit. g), documentul constatator fiind valid juridic la acest moment, deci își produce efectele juridice.

Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de contencios administrativ și fiscal, în decizia nr. 2970 din 11 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 13 noiembrie 2007, a reținut că, în sensul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, actul administrativ are semnificația unui act unilateral cu caracter individual sau normativ, emis de o autoritate publică în vederea executării ori a organizării executării legii, dând naștere, modificând sau stingând raporturi juridice. Elementul central al regimului juridic al actelor administrative îl reprezintă legalitatea, înțeleasă ca fiind conformarea acestora cu legile adoptate de Parlament, precum și cu actele administrative cu o forță juridică superioară, principiul legalității în sistemul constituțional actual fiind unul dintre principiile fundamentale ale administrației publice. Prezumția de legalitate stă la baza întregului edificiu al fundamentării forței juridice deosebite a actelor administrative, ca acte administrative de autoritate, care implică și executarea lor. În virtutea acesteia, atâta vreme cât ființează actul administrativ, se prezumă că a fost emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, obligativitatea respectării lui fiind desprinsă din aceea a respectării legii. Această prezumție are însă caracter relativ, actele administrative fiind supuse controlului principal de legalitate al instanțelor judecătorești.

Aceeași Înalță Curte, prin aceeași Secție, în decizia nr. 2199 din 14 aprilie 2009, a reținut că actul administrativ, în categoria generală a căruia intră și documentele constatatoare negative, se bucură de prezumția de legalitate, care, la rândul său, se bazează pe prezumția autenticității și veridicității, în același timp fiind și executoriu din oficiu. În mod concordant cu această abordare, jurisprudența europeană recunoaște că actele instituțiilor Uniunii beneficiază în principiu de o prezumție de legalitate și produc, prin urmare, efecte juridice, chiar dacă sunt afectate de nereguli, atât timp cât nu au fost anulate în cadrul unei acțiuni în anulare, revocate sau declarate ca fiind nevalide în urma unei trimiteri preliminare sau a unei excepții de nelegalitate (Hotărârea din 6 octombrie 2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, punctul 52, Hotărârea din 13 februarie 1979, Granaria/Hoofdprodukschap voor Akkerbouw produkten, 101/78, EU:C:1979:38, punctul 5, Hotărârea din 28 ianuarie 2016, Éditions Odile Jacob/Comisia, C-514/14 P, EU:C:2016:55, punctul 40, și Hotărârea din 27 octombrie 2016, BCE/Cerafogli, T-787/14 P, EU:T:2016:633, punctul 39).

După cum judicios a observat contestatoarea, alin. (1) lit. g) din lege prescrie respingerea dacă operatorul economic și-a încălcat în mod

grav obligațiile contractuale principale, încălcare ce a dus la încetarea anticipată a respectivului contract, chiar dacă nu s-a constatat un prejudiciu pentru cealaltă parte contractantă.

Din citirea celor consemnate la pag. 450 din procesul-verbal nr. 13304/08.07.2025 reiese că, într-adevăr, entitatea contractantă nu a verificat deloc argumentele și mijloacele de probă prezentate de SRL în sensul neincidentei art. 180 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 99/2016. Nici măcar nu a verificat dacă în contractul încheiat cu Județul Vrancea, în care SRL avea calitate de lider al asocierii contractante, îi revenea sau nu obligația constituirii garanției de bună execuție sau îi revenea doar asociatului SRL.

Prima facie, răspunsul datat 04.06.2025, identificat în SEAP cu denumirea „[...../02074] Raspuns Lot 3 si 15.pdf.p7s”, pare a fi neconcludent pentru demonstrarea în concret a credibilității SRL, mai ales că nu este însoțit de nicio probă a afirmațiilor. La art. 184 alin. (3) din Legea nr. 99/2016 se arată că: „Dovezile pe care operatorul economic aflat în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 177, 178 și 180 le poate furniza entității contractante, în sensul prevederilor alin. (1), se referă la efectuarea de către operatorul economic a plății sau la asumarea de către operatorul economic a obligației de plată a despăgubirilor în ceea ce privește eventualele prejudicii cauzate printr-o infracțiune sau printr-o altă faptă ilicită, clarificarea de către operatorul economic în mod complet a faptelor și împrejurărilor în care a fost comisă infracțiunea sau altă faptă ilicită, prin cooperarea activă cu autoritățile care efectuează investigația, și la adoptarea de către operatorul economic a unor măsuri concrete și adecvate la nivel tehnic, organizațional și în materie de personal, cum ar fi eliminarea legăturilor cu persoanele și organizațiile implicate în comportamentul necorespunzător, măsuri de reorganizare a personalului, implementarea unor sisteme de control și raportare, crearea unei structuri de audit intern pentru verificarea respectării dispozițiilor legale și a altor norme sau adoptarea unor reguli interne privind răspunderea și plata despăgubirilor, pentru a preveni săvârșirea unor noi infracțiuni sau alte fapte ilicite.”

Entitatea contractantă trebuia să evalueze măsurile luate de operatorul economici și dovedite în conformitate cu alin. (3). Jurisprudența Consiliului este constantă în sensul că orice decizie a autorității/entității privind admiterea sau respingerea unei oferte trebuie fundamentată pe o evaluare temeinică a acesteia, sub toate aspectele, și pe probe concludente, iar nu pe simple declarații ori pe elemente deduse din context de entitate, care ar favoriza un ofertant cum este cel în discuție, iar analiza clarificării să nu fie una formală, precum în speță. Cu alte cuvinte, în absența vreunei analize punctuale a răspunsului, cu explicații plauzibile, cele raționate de entitate asupra ofertei nu pot fi reținute drept temeinice de către Consiliu, care nu poate evalua

răspunsul invocat în locul entității contractante, întrucât ar însemna să exercite atribuții de evaluare a ofertelor care revin comisiei de evaluare a entității, cu înfrângerea principiului separației puterilor în stat [art. 1 alin. (4) din Constituția României, republicată]. Doar după îndeplinirea obligațiilor legale, de către membrii comisiei de evaluare, pe bază de justificări plauzibile, Consiliul se va putea pronunța asupra legalității și temeiniciei viitoarei decizii a entității, prin care oferta va fi considerată admisibilă sau inadmisibilă, în mod fundamentat. Decizia civilă nr. 1314 din 22 martie 2012 a Curții de Apel, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, este în sensul că ofertele nu trebuie examinate formal.

Art. 1 alin. (4) din normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2016 statuează că entitatea contractantă este responsabilă pentru modul de atribuire a contractului de achiziție cu respectarea tuturor dispozițiilor legale aplicabile, deci și a regulilor de elaborare a proceselor-verbale și a rapoartelor comisiei de evaluare, inclusiv în ceea ce privește concluziile verificărilor asupra motivelor de excludere a ofertei. Potrivit art. 132 alin. (3) din norme, în cazul în care evaluarea ofertelor necesită o expertiză aprofundată de natură tehnică, entitatea poate desemna, pe lângă comisia de evaluare, specialiști externi.

Mai grav este că, din cele consemnate la pag. 448 din procesul-verbal nr. 13304/08.07.2025 și din punctul de vedere nr. 15089/04.08.2025 asupra contestației, asocierii SRL - - SRL se pare că i-a mai fost solicitată o clarificare asupra incidenței art. 180 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 99/2016 (nedepusă de Județul la dosarul cauzei), la care a răspuns (urmează extras din procesul-verbal) la o dată nespecificată (nici răspunsul nu a fost depus de Județul la dosarul cauzei):

Având în vedere:

a) prevederile art. 3, alin. (1) lit. u) din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, cu modificările și completările ulterioare („Art. 3., alin. (1), lit. u): DUAE - documentul unic de achiziții european furnizat în format electronic prin utilizarea formatului standard stabilit de Comisia Europeană, constând în declarația pe propria răspundere a operatorului economic cu privire la îndeplinirea criteriilor de calificare și selecție;”) coroborat cu art. 202, alin. (1) din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, cu modificările și completările ulterioare („Art. 202, alin. (1) Entitatea contractantă acceptă la momentul depunerii solicitărilor de participare sau ofertelor DUAE, care constă într-o declarație pe propria răspundere actualizată, ca dovadă preliminară în locul certificatelor eliberate de către autoritățile publice sau de către terți care confirmă că operatorul economic în cauză îndeplinește următoarele condiții:

a) nu se află în niciuna dintre situațiile de excludere prevăzute la art. 177, 178 și 180;

b) îndeplinește criteriile privind capacitatea, astfel cum au fost solicitate de entitatea contractantă;

c) dacă este cazul, îndeplinește criteriile de selecție stabilite de entitatea contractantă în conformitate cu prevederile prezentei legi.”);

b) speta nr. 960 din „Biblioteca de spete ANAP”: DUAE ESTE O DECLARAȚIA PE PROPRIA RĂSPUNDERE A OPERATORULUI ECONOMIC CU PRIVIRE LA ÎNDEPLINIREA CRITERIILOR DE CALIFICARE ȘI SELECȚIE, CA DOVADĂ PRELIMINARĂ ÎN LOCUL CERTIFICATELOR ELIBERATE DE CĂTRE AUTORITĂȚILE PUBLICE SAU DE CĂTRE TERȚI.

Ca urmare, solicitarea comisiei de evaluare (...) este ABUZIVA SI FARA SENS.

Dacă se verifică faptul că asocierea SRL -
- SRL a furnizat entității acest răspuns, conform căruia
„solicitarea comisiei de evaluare (...) este ABUZIVA SI FARA SENS”,
răspuns în care nu se amintește de documentul constatare negativ
al SRL, oferta asocierii trebuia să fie respinsă pentru
neconcludența lui.

Față de ansamblul celor reținute până acum, se constată că
evaluarea ofertei asocierii câștigătoare la lotul 3 s-a realizat în mod
superficial și nelegal, context în care critica societății contestatoare
privind nelegalitatea admiterii și desemnării ei câștigătoare apare a fi
fondată.

În schimb, sunt nefondate criticile vizând contractele de leasing și
completările depuse ulterior ofertării de către asociere, întrucât
autorității nu îi erau necesare respectivele contracte în formă integrală și,
pe de altă parte, art. 221 alin. (1) din Legea nr. 99/2016 permite
completarea ofertei cu documente lipsă: „(1) În cazul în care informațiile
sau documentele prezentate de către operatorii economici sunt
incomplete sau eronate, ori în cazul în care lipsesc anumite documente,
*entitatea contractantă are dreptul de a solicita într-un anumit termen
oferanților/candidaților clarificări și, după caz, completări ale
documentelor prezentate de aceștia în cadrul ofertelor/ solicitărilor de
participare, cu respectarea principiilor tratamentului egal și
transparenței.*”

Totodată, trebuie reținut că statele membre ale Uniunii Europene
sunt obligate să se conformeze principiului respectării dreptului la
apărare, care, în calitate de principiu fundamental al dreptului Uniunii din
care face parte integrantă *dreptul de a fi ascultat în orice procedură*, își
găsește aplicarea în cazul în care administrația intenționează să adopte
împotriva unei persoane un act cauzator de prejudicii, *precum o decizie
de excludere dintr-o procedură de atribuire* (Hotărârea din 14 ianuarie
2021, RTS infra și Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel, C-387/19,
EU:C:2021:13). În sensul că statele membre ale Uniunii și, în special,
autoritățile contractante trebuie să respecte nu numai principiile
aplicabile achizițiilor enunțate la articolul 18 din Directiva 2014/24,
printre care figurează în special principiile egalității de tratament,
transparenței și proporționalității, ci și *principiul respectării dreptului la
apărare*, care, în calitate de principiu fundamental al dreptului Uniunii din
care face parte integrantă *dreptul de a fi ascultat în orice procedură*, își
găsește aplicarea în cazul în care administrația intenționează să adopte
împotriva unei persoane un act cauzator de prejudicii, *precum o decizie
de excludere adoptată în cadrul unei proceduri de achiziție*, sunt și
Hotărârea din 20 decembrie 2017, Prequ’ Italia, C-276/16,
EU:C:2017:1010, punctele 45 și 46, și Hotărârea din 3 iulie 2014,
Kamino International Logistics și Datema Hellmann Worldwide Logistics,

C-129/13 și C-130/13, EU:C:2014:2041, punctul 28, precum și jurisprudența acolo citată, concluzii incidente și în speța de față.

Așadar, în temeiul dreptului la apărare, care își găsește aplicarea atunci când administrația își propune să adopte față de o persoană un act care îi cauzează un prejudiciu, destinatarilor deciziilor care le afectează în mod sensibil interesele *trebuie să li se dea posibilitatea de a-și face cunoscut în mod util punctul de vedere cu privire la elementele pe care administrația intenționează să își întemeieze decizia* (a se vedea în acest sens, de exemplu, Hotărârea din 22 septembrie 2022, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság și alții, C-159/21, EU:C:2022:708, punctul 45, Hotărârea din 16 octombrie 2019, Glencore Agriculture Hungary, C-189/18, EU:C:2019:861, punctul 39, și Hotărârea din 3 iunie 2021, Jumbocarry Trading, C-39/20, EU:C:2021:435, punctul 31).

În speță, nu poate fi validată concluzia contestatoarei în sensul că oferta asocierii este neconformă ori că răspunsurile sunt neconcludente, câtă vreme solicitările de clarificări adresate erau permise de lege și, totodată, nu reiese de nicăieri că răspunsurile confirmative din partea societăților de leasing ar fi false (mai ales că ele se interpretează în corelare cu cele deja existente în propunerea tehnică), deficiențele sesizate de contestatoare legate de documentele de justificare a dreptului de a deține autobuzele fiind neîntemeiate.

Apar a fi fondate și criticile referitoare la alocarea numărului de șoferi. În contextul în care autoritatea nu a interzis propunerea pentru cele șase trasee de la loturile 3 și 15 a minimului de șapte șoferi propuși de asociere, respectiv un șofer pentru fiecare autobuz, însă a circumstanțiat la pag. 49 din caietul de sarcini:

Mijloacele de transport și celelalte dotări/echipamente declarate ca disponibile, precum și șoferii declarați disponibili la un lot (oricare) la care s-a depus ofertă nu trebuie să fie angajate/ți sau utilizate/utilizați în alte contracte ale ofertantului sau ale unui terț, ori în alte loturi ale prezentei proceduri de atribuire, exceptând situația în care graficele de circulație aferente traseelor permit efectuarea acestora astfel încât să poată parcurge distanța dintre locul de sosire dintr-o cursă și locul de plecare în următoarea cursă, cu o viteză de deplasare de 50 km/oră, fără să depășească ora de plecare în următoarea cursă. În această situație același autobuz poate fi utilizat pentru efectuarea curselor de pe mai multe trasee/loturi/contracte.

În contextul expus, datele de la asocierea ofertantă fiind insuficiente, entitatea trebuia să aprecieze că există un echivoc, un risc privind situația faptică, pe care nu poate să și-l asume, iar, în baza art. 140 alin. (1) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2016, prin comisia de evaluare desemnată, avea obligația legală să clarifice aspectele antamate mai sus cu asocierea, care să producă ori să obțină confirmările necesare dovedirii că graficele de circulație aferente traseelor permit efectuarea acestora cu aceleași resurse, fără a se încălca nici legislația muncii în privința numărului de ore pentru fiecare șofer, anterior considerării admisibilității sau inadmisibilității ofertei. Entitatea are obligația să asigure ofertanților toate condițiile pentru ca aceștia să își poată justifica și proba realitatea

ofertei, care include și realitatea celor asumate în cuprinsul propunerii tehnice pentru cele două loturi. Solicitarea entității trebuie să răspundă și dispozițiilor imperative ale art. 140 alin. (3) din norme – „*Comunicarea transmisă în sensul alin. (1) către candidat/ofertant trebuie să fie clară și să definească în mod explicit și suficient de detaliat în ce constă solicitarea comisiei de evaluare.*”, rezultând că entitatea este ținută să ceară expres ofertantei lămuriri legate de probarea fără echivoc a posibilității de prestare a serviciilor cu resursele umane și cu autobuzele declarate. Clarificarea cu ofertantul este necesară pentru ca organizatoarea licitației să nu fie nevoită să deducă ea însăși elemente esențiale de evaluare a ofertei, pe baza unor informații insuficiente sau contradictorii. După cum s-a reținut la pag. 25 de mai sus, jurisprudența Consiliului este statornică în sensul că orice decizie a autorității/entității privind admiterea sau respingerea unei oferte trebuie fundamentată pe o evaluare temeinică a acesteia, sub toate aspectele, și pe probe concludente, iar nu pe elemente deduse din context de autoritate/entitate, care ar favoriza un ofertant cum este cel în discuție. În absența clarificărilor relevante, cele raționate de autoritate în raportul procedurii nu pot fi reținute drept temeinice de către Consiliu.

În baza art. 133 alin. (1) din normele metodologice de aplicare a prevederilor din Legea nr. 99/2016, comisia de evaluare are următoarele atribuții, între altele:

- elaborarea solicitărilor de clarificări și/sau completări necesare în vederea evaluării solicitărilor de participare și/sau ofertelor;
- stabilirea ofertelor inacceptabile și/sau neconforme și a motivelor care stau la baza încadrării acestora în fiecare din aceste categorii;
- stabilirea ofertelor admisibile;
- elaborarea proceselor-verbale aferente fiecărei ședințe, a rapoartelor intermediare aferente fiecărei etape în cazul procedurilor cu mai multe etape și a raportului procedurii de atribuire.

Art. 137 alin. (4) din aceleași norme stabilește că fiecare decizie a comisiei de evaluare este fundamentată prin identificarea *elementelor concrete ale ofertelor* în raport cu cerințele definite prin documentele achiziției și prevederile legale. Așadar, în speța de față, celor cinci membri ai comisiei de evaluare nominalizați în raportul procedurii le revine obligația de a identifica elementele concrete ale ofertei evocate, pe care să le raporteze la cerința expresă a dovedirii aplicării circumstanțelor derogatorii de la pag. 49 din caietul de sarcini. Obligația de diligență a autorității îi impune examinarea, cu atenție și cu imparțialitate, a tuturor elementelor pertinente ale cauzei, pentru a înlătura îndoielile și pentru a clarifica situația – în acest sens, *mutatis mutandis*, este Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 28 februarie 2018, Vakakis kai Synergates/ Comisia, T-292/15, EU:T:2018:103.

..... SRL ridică obiecții și față de prețul ofertat de asocierea SRL - - SRL la lotul 3, pe care îl apreciază nesustenabil, eronat și nejustificat potrivit formularului pus la dispoziție de autoritate. Văzând criticile pe care le aduce contestatoarea, prin prisma apărărilor entității contractante, organul de jurisdicție apreciază că se impunea interpelarea asocierii de către entitate pentru a se edifica asupra realității prețului propus, respectiv a includerii în componența acestuia a tuturor elementelor necesare.

Prețul propus nu este un element pur formal al ofertei, prezumat a fi valabil și admis indiferent de cuantumul său, ci reprezintă un element esențial al propunerii financiare ale cărui realitate și legalitate trebuie să fie verificate de comisia de evaluare și confirmate de ofertant prin documentele înaintate entității. Este evident că omiterea anumitor elemente de cost din structura tarifului sau acordarea unui salariu sub cel minimal conduce la încălcarea principiului tratamentului egal între ofertanți. În atari circumstanțe, Consiliul apreciază că entitatea achizitoare nu putea admite și, implicit, desemna câștigătoare respectiva ofertă fără a verifica în prealabil, cu atenție sporită, sustenabilitatea prețului acesteia. În considerarea celor expuse, Consiliul determină că, în mod nelegal, Județul a apreciat a fi admisibilă financiar oferta asocierii SRL - - SRL la lotul 3, cu declararea ei câștigătoare, cele reținute mai sus ducând la infirmarea acestei măsuri, la anularea raportului procedurii de atribuire nr. 13719/15.07.2025, prin care a fost stabilit rezultatul evaluării ofertei, și la obligarea autorității contractante la clarificarea și la reevaluarea acesteia, cu determinarea corectă și legală a clasamentului final.

Practica Înaltei Curți de Casație și Justiție este abundentă în sensul că motivarea unei hotărâri nu constituie o problemă de volum, ci una de esență, de conținut, care se circumscrie și noțiunii de proces echitabil în condițiile statornicite de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 3.827 din 28 iunie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 din 9 august 2022). „Trebuie ca instanța de judecată să examineze și să dea un răspuns argumentat problemelor *esențiale* de fapt și de drept care se pun în cauza dedusă judecății, în principiu, și gruparea argumentelor fiind admisibilă, atât timp cât instanța răspunde acestora, *chiar printr-un considerent comun*.” – Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția I civilă, decizia nr. 2.563 din 12 decembrie 2023, disponibilă pe portalul de jurisprudență al Înaltei Curți, *ex multis*.

În considerarea celor reținute, în baza art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite contestația SRL nr. 51142/28.07.2025 (dosarul nr. 2844/2025), în contradictoriu cu Județul, prin, va anula actul de admitere și desemnare câștigătoare a ofertei asocierii SRL - - SRL la

lotul 3 și comunicarea nr. 13867/16.07.2025 și va obliga entitatea contractantă la reclarificarea și reevaluarea acestei oferte, precum și la emiterea unui nou act de evaluare, cu respectarea celor ce preced, a legislației privind achizițiile sectoriale și a cerințelor din documentația de atribuire. În baza aceluiași temei legal, va obliga autoritatea să comunice ofertanților rămași implicați rezultatul reevaluării ofertei, cu respectarea legislației aplicabile.

Asupra cererii contestatoarei de suportare a cheltuielilor prilejuite de formularea și susținerea contestației (onorariul avocațial), ea este supusă dispozițiilor art. 26 alin. (9) din lege – *Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației. Quantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate sunt prezentate în cerere, care trebuie depusă înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației.* –, precum și celor aplicabile în mod corespunzător din Codul de procedură civilă. Probatoriul cauzei a relevat că entitatea contractantă organizatoare s-a aflat în culpă procesuală, motiv pentru care reclamanta a inițiat atacarea raportului de adjudecare, pe cale administrativ-jurisdicțională. Existând o culpă procesuală din partea ei, se impune ca entitatea achizitoare să suporte cheltuielile efectuate de reclamantă.

Drept consecință, date fiind cheltuielile avansate de contestatoare în soluționarea contestației, Consiliul consideră întemeiată și va admite solicitarea de obligare a entității contractante aflate în culpă la plata celor efectuate de aceasta în cursul soluționării contestației. Cheltuielile solicitate sunt în sumă de 12.064,70 lei și reprezintă: „*Prestări servicii conform Art. 5.1, pct. (i) al Contractului Cadru de Asistență și Reprezentare Juridică nr. 3702093 din 18.06.2025 (2.000 euro)*”, pentru prestatorul Societatea Civilă de Avocați „.....”, servicii facturate cu nr. TLAW/01701/ 25.07.2025 și achitate de societatea contestatoare prin ordinul de plată nr. 1/25.07.2025 prin CEC Bank, potrivit actelor depuse în copie la dosarul cauzei.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Respinge, pentru nedepunerea cauțiunii în termenul legal, contestația înregistrată la Consiliu cu nr. 51996/ 30.07.2025 (dosarul nr. 2908/2025), în contradictoriu cu Județul, prin

1, la factorul „norma de poluare”. Obligă entitatea contractantă la repunctarea acestei oferte și la emiterea unui nou raport al procedurii de atribuire, cu respectarea celor consemnate mai sus, a documentației de atribuire și a legislației privind achizițiile sectoriale, în termen de cel mult douăzeci de zile de la data primirii prezentei decizii. După repunctarea ofertei și aprobarea raportului procedurii, entitatea va comunica ofertanților rămași implicați la lotul 1 rezultatul procedurii, potrivit legislației aplicabile.

Admite contestația SRL nr. 51142/28.07.2025 (dosarul nr. 2844/2025), în contradictoriu cu Județul, prin, și anulează raportul procedurii de atribuire nr. 13719/ 15.07.2025 și adresa de comunicare a rezultatului procedurii nr. 13867/16.07.2025, toate în partea care privește admiterea și desemnarea câștigătoare a ofertei asocierii SRL - - SRL la lotul 3. Obligă entitatea contractantă la reclarificarea și reevaluarea ofertei acestei asocieri, precum și la emiterea unui nou raport al procedurii de atribuire, cu respectarea celor consemnate mai sus, a documentației de atribuire și a legislației privind achizițiile publice, în termen de cel mult douăzeci de zile de la data primirii prezentei decizii. După finalizarea evaluării ofertei și aprobarea raportului procedurii, entitatea va comunica ofertanților rămași implicați rezultatul procedurii, potrivit legislației aplicabile.

Obligă entitatea contractantă Județul, prin, la plata către SRL a sumei de 12.064,70 lei, reprezentând cheltuieli efectuate de acesta pentru formularea și susținerea contestației nr. 51142/28.07.2025.

Respinge, ca tardivă, cererea de intervenție voluntară nr. 56313/14.08.2025, depusă de SRL.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți. Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de zece zile.

PREȘEDINTE,

.....

MEMBRU,

.....

MEMBRU,

.....